

Vluchthaven voor (on)gelovigen

Luchthavenpastor Mark Hafkenscheid (l) in het nieuwe stiltecentrum op Schiphol. Het centrum gaat vandaag officieel open. Rechts reiziger Musaed Almutairi uit Koeweit.

Foto Jean-Pierre Jans

Rust - Vandaag opent het nieuwe stiltecentrum op Schiphol. Het is er écht stil en iedereen is er welkom. 'Hier is geen racisme.'

MARISSA KLAVER

De muren zijn kraakwit, de grote ramen bieden uitzicht op de stijgende en dalende vliegtuigen. Maar stil is het niet in het stiltecentrum van Schiphol; uit de smartphone van Musaed Almutairi (41) uit Koeweit klinkt een islamitisch gebed. Almutairi zit op de grond, en draagt een lang wit gewaad en een kufi - een islamitische muts - in dezelfde kleur.

Na zijn gebed vraagt luchthavenpastor Mark Hafkenscheid wat deze ruimte voor hem betekent. Almutairi spreekt geen Engels, en grijpt weer naar zijn smartphone. De twee mannen spreken hun vragen en antwoorden op het apparaat in, waar direct een Nederlandse of Arabische vertaling uitrolt. "Dit is een vredige plek voor God, want alle religies mogen naast elkaar bestaan", zegt Almutairi. "Hier is geen racisme."

Op de vloer ligt aan elkaar getaped karton, een schilderij aan de muur is nog in plastic verpakt. Het is bijna klaar: het vernieuwde stiltecentrum van Schiphol. Op de Amsterdamse luchthaven bidden en mediteren tienduizenden christenen, moslims, hindoes en

atheïsten jaarlijks in dezelfde ruimte. En dat doen ze al ruim veertig jaar. Elke zondag is er een kerkdienst, en er is overdag een vrijwilliger aanwezig.

Het nieuwe centrum is lichter en ruimer opgezet, en de ramen die het rumoer van de vertrekhallen van de stilte scheiden, zijn nu bedekt met de symbolen van alle wereldreligies. "Het is ook stiller geworden," vertelt Hafkenscheid. "De enige plek waar je de omroepstem niet hoort."

Hafkenscheid is een van de drie luchthavenpastores van Schiphol. Hij vertegenwoordigt de anglicaanse en oudkatholieke kerk, zijn collega's zijn protestants en rooms-katholiek. In grote blokletters staat het woord 'chaplain' (kapelaan) op zijn keycord. Het stiltecentrum is zijn basis, de vertrekhallen zijn werkvloer.

Hafkenscheid trekt aan het koord en lacht. "Dit nodigt mensen uit. In de vertrekhallen krijg ik zo geregeld een levensverhaal te horen. Soms spreken mensen mij aan als een 'man van God'."

Welke religie mensen aanhangen, maakt dan niet uit, zegt Hafkenscheid. "Ik heb het weleens gevraagd: heeft u niet liever een imam? Maar zij zeggen dan: waarom? Ik heb u toch."

Met een twijfelende tred loopt Norle Samad (52) de stilte ruimte binnen. "Kom maar, je bent welkom", zegt Hafkenscheid. Samad komt uit Maleisië en draagt een fleurige, blauwgroene hoofddoek. Ze loopt naar de boekenkast en bladert door een van de vele koranen.

"Op een vliegveld is het vaak lastig om een plek te vinden om te bidden", vertelt Samad. "Soms beland je dan met je gebedskleed achter een souvenirwinkel. Dit is fantastisch: ik ga deze plek aan iedereen aanraden."